

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เมื่อลูกจดจำว่าลูกคือบราห์มินของยุคแห่งการบรรจบพบกันลูกก็จะเริ่มมองเห็นต้นไม้มองของยุคทอง และจะมีประสบการณ์ของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งซึ่งบอกลูกๆ ผู้ที่มีความใส่ใจอย่างยิ่งในความรู้?
- คำตอบ:** พวกเขาจะพูดคุยกันเรื่องความรู้เท่านั้น ไม่ทำตนเองให้ว่างเว้นอยู่กับการชุบชิบนินทาผู้อื่น พวกเขาจะไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ในสันโดษ
- คำถาม:** ความลับอะไรของละครโลกนี้ที่มีเพียงลูกๆ เท่านั้นเข้าใจ?
- คำตอบ:** ภายในละครนี้ไม่มีใครนอกจากชีพบาบาที่มั่นคง ดวงวิญญาณของโลกเก่านั้นต้องการใครบางคนที่จะพาพวกเขาไปสู่โลกใหม่ ลูกๆ เท่านั้นที่เข้าใจความลับนี้ของละคร

โอม ซานติ พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดและพูดกับลูกๆ ทางจิต ลูกเข้าใจว่าลูกคือ บราห์มิน ลูกคิดว่าตนเองเป็นบราห์มินหรือว่าลูกลืมแม้กระทั่งสิ่งนี้? บราห์มินไม่เคยลืมวงศ์สกุลของตน ดังนั้น ลูกเองก็ควรจดจำด้วยเช่นกันว่าลูกคือ บราห์มิน ถึงแม้ว่าหากลูกจะจดจำสิ่งเดียวนี้ เรื่องของลูกก็จะสามารถข้ามฟากได้ ลูกควรจะต้องคิดถึงสิ่งใหม่ๆ ที่ลูกได้ยินในยุคแห่งการบรรจบพบกัน สิ่งนี้เรียกว่าการไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกคือ รูปและบาสน (ตัวของโยคะผู้ที่ประพรมเพชรพลอยแห่งความรู้) ลูกๆ ดวงวิญญาณเต็มไปด้วยความรู้ทั้งหมดนี้ ดังนั้น เพชรพลอยเหล่านั้นเท่านั้นที่ควรจะต้องปรากฏออกมา ลูกต้องจดจำว่าลูกคือ บราห์มินของยุคแห่งการบรรจบพบกัน ลูกๆ บางคนไม่เข้าใจแม้กระทั่งสิ่งนี้ เมื่อลูกจดจำว่าลูกคือ บราห์มินของยุคแห่งการบรรจบพบกันแล้ว ลูกก็จะเริ่มมองเห็นต้นไม้มองของยุคทองและจะมีประสบการณ์ของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด ย้ำซ้ำทุกสิ่งทีบาบาอธิบายแก่ลูกกับตัวลูกเองอยู่ใน ไม่มีใครนอกจากลูกที่รู้ว่าเวลานี้พวกเขาอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน การศึกษาของยุคแห่งการบรรจบพบกันใช้เวลา นี่คือการศึกษาดียวเท่านั้นที่จะเปลี่ยนจากมนุษย์ให้เป็นนารายณ์ ซึ่งหมายถึงการเปลี่ยนจากชาวนรกให้กลายเป็นชาวสวรรค์ ด้วยการจดจำว่าลูกจะกลายเป็นเทพชาวสวรรค์ ลูกก็จะคงอยู่อย่างมีความสุข มีเพียงผู้ที่คิดว่าตนเองเป็นผู้อาศัยของยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้นที่จะสามารถกลายเป็นชาวสวรรค์ได้ ก่อนหน้านั้น เมื่อลูกเคยเป็นชาวนรกและได้ทำกรรมที่สกปรก สภาพของลูกตกต่ำลงไปอย่างสิ้นเชิง เวลานี้ลูกต้องหยุดการกระทำทั้งหมดนี้ ลูกต้องเปลี่ยนจากมนุษย์มาเป็นเทพ ชาวสวรรค์ เมื่อภรรยาของใครตายและลูกถามสามีของเธอว่า “ภรรยาของท่านอยู่ที่ไหน?” เขาก็จะพูดว่า “เธอได้กลายเป็นชาวสวรรค์ไปแล้ว” แต่เขาผู้นั้นก็ไม่ว่าว่าสวรรค์คืออะไร หากเธอนั้นได้กลายเป็นชาวสวรรค์ เขาก็ควรมีความสุข เวลานี้ลูกๆ รู้ถึงสิ่งเหล่านี้ จงคิดถึงสิ่งนี้: เวลานี้เรากำลังอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกันและกำลังจะกลับมาบริสุทธิ์ พวกเรากำลังประกาศสิทธิในมรดกแห่งสวรรค์ของเราจากพ่อ ฝ่าแต่ย่ำซ้ำสิ่งนี้กับตนเอง แม้ว่าลูกไม่ควรลืมสิ่งนี้ แต่มายาก็ทำให้ลูกลืมและทำให้ลูกกลายเป็นยุคเหล็กอย่างสมบูรณ์ กิจกรรมของลูกเป็นเช่นนั้น เป็นยุคเหล็กอย่างแท้จริงและองศาของความสุขของลูกก็ลดลง ใบหน้าของลูกกลายเป็นเหมือนใบหน้าของซากศพ พ่อพูดว่า: ด้วยการนั่งบนกองไฟของต้นหาราคะ ทุกคนกลายเป็นเหมือนซากศพที่ถูกเผา ลูกรู้ว่าลูกกำลังจะกลายเป็นเทพจากมนุษย์ ดังนั้น ลูกควรมีความสุขนั้น เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวไว้ว่า: หากท่านต้องการที่จะรู้ถึงความสุขเหนือประสาทสัมผัส ให้ถามโกปและโกปี ถามหัวใจของตนเอง ฉันอยู่ในประสบการณ์นั้นไหม? ลูกอยู่ในพันธกิจของพระเจ้า งานอะไรที่ลูกทำในพันธกิจของพระเจ้านี้? ก่อนอื่นใดลูกเปลี่ยนจากศูทรเป็นบราห์มินและจากบราห์มินเป็นเทพ อย่าลืมนะว่าลูกคือ บราห์มิน พราหมณ์ทางโลกก็พูดอย่างรวดเร็วว่าพวกเขาคือ พราหมณ์ พราหมณ์เหล่านั้นถือกำเนิดจากครรภ์ ในขณะที่ลูกคือ ลูกๆ ที่เกิดจากปาก ลูกๆ บราห์มินควรมีความซาบซึ้งอย่างใหญ่หลวง บราห์มาโบเจนก็ได้รับการจดจำ เมื่อลูกได้ให้บราห์มาโบเจนแก่ผู้คนรับประทาน พวกเขา ก็มีความสุขอย่างยิ่งที่กำลังรับประทานอาหารที่เตรียมโดยบราห์มินที่บริสุทธิ์ ลูกต้องมีความคิด คำพูดและการกระทำที่บริสุทธิ์ ลูกต้องไม่ทำสิ่งใดที่ไม่บริสุทธิ์ สิ่งนี้ใช้เวลา ไม่มีลูกคนใดได้กลายเป็นเช่นนั้นที่ลูกถือกำเนิดขึ้นมา มีคำพูดที่ว่า “การหลุดพ้นในชีวิตใน 1 วินาที” ลูกได้รับมรดกของพ่อทันทีที่ลูกถือกำเนิดเมื่อลูกมีการตระหนักรู้และพูดว่า นี่คือการซาบิดาบราห์มาและบราห์มานั้นคือลูกของชีวาและลูกมีศรัทธาและแล้วลูกก็กลายเป็นทนายทนาย อย่างไรก็ตามหากลูกนั้นทำกรรมรูปแบบที่ผิดๆ ใด ก็จะต้องมีการลงโทษอย่างมากมาย ได้เคยมีการบอกลูกแล้วว่าผู้คนได้ส่งเวรตนเองที่ค่าซื้ออย่างไร เมื่อพวกเขามีประสบการณ์ของการถูกลงโทษ บัญชีของพวกเขาได้รับการชำระสะสาง พวกเขาได้ต่ำต้อยลงไปในบ่อเพื่อที่จะได้มาซึ่งการหลุดพ้น ไม่ได้มีสิ่งใดเป็นเช่นนั้น ที่นี่ ชีพบาบาพูดกับลูกๆ: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ สิ่งนี้ง่ายดาย

ยิ่ง! กระนั้นก็ตามลูกๆ ก็ติดกับมายาและควงหมุน สงครามของตนเองเป็นเวลายาวนานที่สุด ไม่มีสงครามของการใช้กำลังทางวัตถุใดที่ดำเนินไปเป็นเวลานานเช่นนี้ สงครามของลูกเริ่มต้นขึ้นตั้งแต่ลูกมาหาบาบา ผู้ที่แก่กว่าก็ได้รบรามามากมาย สิ่งนี้จะดำเนินไปสำหรับคนใหม่ที่มาด้วยเช่นกัน เมื่อทหารตายในสงครามนั้น ผู้อื่นก็จะเข้ามาแทนพวกเขา ที่นี้เช่นกัน บางคนก็ตายแต่จำนวนของพวกเราที่ยังคงเฝ้าแต่ขยายตัว ต้นไม้ต้องขยายใหญ่ พ่อพูดกับลูกๆ ที่สุดแสนหวาน: จดจำว่า พ่อคือ พ่อของลูก เป็นครูสูงสุดของลูกและเป็นสัทกูรู ลูกจะไม่เรียกภรรยาว่าเป็นพ่อ ครูหรือสัทกูรู ลูกควรมีความใส่ใจที่จะให้ประโยชน์แก่ทุกคน เมื่อลูกๆ มหารตืออยู่อย่างไม่วางเว้นในงานรับใช้ พวกเขาก็จะมีประสบการณ์ของความสุขอย่างมากมาย พวกเขาวิ่งไปที่ใดก็ตามที่ได้รับการเชื้อเชิญ ลูกๆ ที่ดีก็ถูกเลือกให้รับใช้ที่นัทรศาสตร์และอยู่ในคณะกรรมการทำงานรับใช้ ลูกๆ ก็ได้รับการกำหนด หากลูกอยู่อย่างไม่วางเว้นในการทำงานรับใช้ก็จะกล่าวได้ว่าลูกเป็นลูกๆ ที่ดีของพันธกิจของพระเจ้า พ่อก็จะพึงพอใจด้วยเช่นกันกับผู้รับใช้ที่ดีมาก ถามหัวใจของลูกเอง: ฉันกำลังทำงานรับใช้ไหม? พวกเขาพูดถึงการอยู่ในงานรับใช้ของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ งานรับใช้อะไรที่พระเจ้าผู้เป็นพ่อทำ? ให้สาสน์นี้แก่ทุกคน: มานมานะบาฟ! ความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของวงจรรอยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกเป็นผู้คองกจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ดังนั้น ลูกควรจะต้องคิดถึงสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด กงจักรแห่งการสำนึกในตนเองไม่เคยหยุดที่จะคองหมุน ลูกคือ ประภาคารที่มีชีวิต ผู้คนร่ำสรรเสริญลูกอย่างมากมาย ลูกรู้ถึงค่ายกย่องของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านคือ ผู้พูดกิตะ ท่านได้ทำงานของท่านด้วยความรู้และพลังโยคะ พลังโยคะมีอิทธิพลอย่างมากมาย โยคะโบราณของบาร์ดที่ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเวลานั้นนี้มีชื่อเสียง ชันยาสี่คือ หรุโยคี พวกเขาไม่สามารถชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ได้ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มีความรู้นี้ ลูกถือกำเนิดด้วยความรู้นี้ กิตะลูกเรียกว่าแม่และพ่อ มีแม่และพ่อ พร้อมกันกับเป็นลูกๆ ของชีพบาบา ลูกเองก็ต้องการแม่และพ่อด้วยเช่นกัน แม้ว่าผู้คนจะร้องเพลงเช่นนี้ แต่พวกเขาก็ไม่ได้เข้าใจสิ่งใด พ่ออธิบายว่าความหมายของสิ่งนี้ลึกล้ำอย่างยิ่ง มีคำกล่าวว่า “พระเจ้าผู้เป็นพ่อ” ดังนั้น เหตุใดลูกจึงได้พูดว่า: แม่และพ่อ? บาบาก็ได้อธิบายแล้วว่าถึงแม้ว่าสรัสวตีอยู่ที่นี้ ในความเป็นจริงแม่ที่แท้จริงคือ พรหมบุตร มีมหาสมุทรและพรหมบุตร การบรรจบกันอันแรกคือ การบรรจบกันของทั้งสองนี้ บาบาก็ได้อวตารมาในผู้นี้ สิ่งต่างๆ เหล่านี้ละเอียดอ่อนอย่างยิ่ง มีลูกๆ เพียงไม่กี่คนที่จะเก็บสิ่งเหล่านี้ไว้ในสติปัญญา ลูกๆ จำนวนไม่มากนักที่จะสามารถคิดถึงสิ่งต่างๆ เหล่านี้ได้ พวกเขาคือ ผู้ที่จะได้รับสถานภาพที่ต่ำ ดังนั้น พวกเขาจึงมีสติปัญญาเพียงน้อยนิด กระนั้นก็ตามพ่อก็ยังบอกพวกเขา: คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ สิ่งนี้ง่ายดายใช่ไหม? พ่อของพวกเราดวงวิญญาณคือ ดวงวิญญาณสูงสุด ท่านบอกลูกๆ ดวงวิญญาณ: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ แล้วบาปของลูกจะถูกลบไป นี่คือสิ่งหลัก ผู้ที่มีสติปัญญาที่บึกไม่สามารเข้าใจสิ่งต่างๆ ที่ลึกล้ำเหล่านี้ได้ เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวไว้ในกิตะว่า: มานมานะบาฟ! ทุกคนที่เขียนถึงบาบาก็พูดว่า เป็นสิ่งที่ยากมากที่จะอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง พวกเขาล้มซ้ำแล้วซ้ำเล่า สิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้นทำให้พวกเขาพ่ายแพ้ นี่คือเกมชกมวยระหว่างมายากับลูกๆ ของพระเจ้า ไม่มีใครอื่นรู้สิ่งนี้ บาบาก็ได้อธิบายแล้วว่า ลูกต้องเอาชนะมายาเพื่อที่จะได้มาซึ่งสภาพอยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก ก่อนอื่นลูกได้เข้ามาสู่ความสัมพันธ์ของกรรม แล้วหลังจากครึ่งหนึ่งของวงจร ลูกก็จะค่อยๆ เริ่มมีบ่วงพันธะของกรรม ก่อนอื่นใด เมื่อลูกเคยเป็นดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ก็ไม่ได้มีบ่วงพันธะใดๆ ในการกระทำของลูก ไม่มีทั้งบ่วงพันธะของความสุขหรือของความทุกข์ จากนั้นลูกก็ได้เข้ามาสู่ความสัมพันธ์ของความสุข เวลานั้นลูกเข้าใจว่าลูกเคยอยู่ในความสัมพันธ์ที่มีความสุข แล้วลูกก็ได้มีความสัมพันธ์ที่มีความทุกข์ ลูกกำลังจะไปสู่โลกแห่งความสุขอย่างแน่นอนในเวลานี้ เมื่อโลกใหม่และลูกก็บริสุทธิ์ ลูกเคยเป็นนาย เวลานั้นลูกได้กลายเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ในโลกเก่า เวลานั้นลูกกำลังจะกลายเป็นเทพอีกครั้งหนึ่ง ดังนั้น จงจดจำสิ่งนั้น พ่อพูดว่า: จดจำพ่อแล้วบาปทั้งหมดของลูกจะได้รับการปลดปล่อย และลูกจะมาหาพ่อที่บ้าน ลูกกำลังจะไปสู่ดินแดนแห่งความสุขของลูกผ่านดินแดนแห่งความเจ็บสงบของลูก ก่อนอื่นใด ลูกต้องกลับบ้าน พ่อพูดว่า: จดจำพ่อแล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์กำลังทำให้ลูกบริสุทธิ์เพื่อที่ลูกจะสามารถกลับบ้านได้ พูดกับตนเองในวิธีนี้: ในขณะที่วงจกำลังมาถึงจุดจบแล้วอย่างแท้จริง พวกเราได้ใช้ชาติเกิดมากมายเท่านั้น เวลานั้นพ่อได้มาเพื่อทำให้พวกเราบริสุทธิ์ จากที่ไม่บริสุทธิ์ ด้วยพลังโยคะเท่านั้นที่พวกเราจะสามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้ พลังโยคะนั้นโด่งดังอย่างยิ่ง พ่อเท่านั้นที่สอนสิ่งนี้แก่ลูกได้ ลูกไม่ต้องทำสิ่งใดด้วยร่างกายของลูกสำหรับสิ่งนี้ จงไตร่ตรองสิ่งต่างๆ เหล่านี้ตลอดทั้งวัน ไม่ว่าที่ใดก็ตามที่ลูกไป จงนั่งในสันโดษ เพียงแค่มีสิ่งต่างๆ เหล่านี้เท่านั้นในสติปัญญาของลูก ลูกสามารถหาสันโดษได้อย่างล้นเหลือบนหลังคา ไม่มีเรื่องของความกลัวในสิ่งนี้ ก่อนหน้านั้น หลังจากฟังมุรลีย์แล้ว ลูกก็จะไปยังภูเขาเพื่อไตร่ตรองในสิ่งที่ลูกได้ยิน ผู้ที่มีความใส่ใจในความรู้ก็เพียงแค่พูดคุยกันถึงความรู้เท่านั้น หากพวกเขาไม่มีความรู้ พวกเขาก็จะเริ่มซุบซิบนินทาผู้อื่น ลูกสามารถแสดงหนทางนี้ให้แก่ผู้คนมากมายที่นัทรศาสตร์ของลูก ลูกรู้ว่าศาสนาของลูกให้ความสุขอย่างมากมาย ลูกเพียงแค่ต้องอธิบายแก่ผู้คนของศาสนาอื่นๆ ว่า พวกเขาควรที่จะจดจำพ่อผู้เดียว ลูกต้องไม่คิดว่าผู้นี้เป็นมุสลิมหรือฉันเป็นเช่นนี้ ไม่เลย ลูกแต่ละคนคือ ดวงวิญญาณ และลูกต้องมองดูผู้อื่นว่าเป็นดวงวิญญาณ และลูกอธิบายให้แก่ดวงวิญญาณนั้น ลูกต้องอธิบายสิ่งนี้ที่

นิทรรศการของลูก ดังนั้น ผีก็กลัวสิ่งนี้: ฉันทวงวิญญูณกำลังอธิบายแก่ดวงวิญญูณพี่น้องของฉัน เวลาที่เรา กำลังได้รับมรดกของเราจากพ่อ พวกเราคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญูณขณะที่กำลังให้ความรู้แก่พี่น้องของเรา เวลาที่ลูกต้องมาหาพ่อ ลูกได้เคยแยกห่างจากท่านมาเป็นเวลายาวนาน ที่นั่นคือดินแดนแห่งความสงบ ในขณะที่มีความทุกข์และความไม่สงบอย่างมากมาย พ่อพูดว่า: เวลาที่ผีกลัวที่จะคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญูณ และแล้วลูกก็จะลืมนาม รูปและร่างกาย ฯลฯ เหตุใดลูกจึงคิดว่าผู้หนึ่งผู้นี้เป็นมุสลิมเล่า? ลูกต้องอธิบายแก่เขา ขณะที่คิดว่าเขาเป็นดวงวิญญูณ ลูกสามารถเข้าใจว่าดวงวิญญูณดีหรือไม่ดี ลูกๆ ดวงวิญญูณได้รับการบอกให้อยู่ห่างไกลจากผู้ที่มีอิทธิพลที่ไม่ดี เวลาที่ลูกคือลูกๆ ของพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด เวลาที่ลูกได้จบสิ้นการเล่นบทบาทของลูกที่นั่นแล้ว ลูกต้องกลับบ้าน ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ อย่างแน่นอนที่ลูกต้องจดจำพ่อ ด้วยการกลับมาบริสุทธิ์ในเวลานี้ ลูกจะกลายเป็นนายของโลกว่าบริสุทธิ์ ผู้คนต้องถือสัตย์ ปฏิญาณเป็นคำพูด พ่อพูดด้วยเช่นกันว่า: ลูกต้องถือสัตย์ปฏิญาณ พ่อได้ให้ยุคแก่ลูก ลูกๆ ดวงวิญญูณดั้งเดิมแล้วคือพี่น้องกัน จากนั้นเมื่อเข้ามาสร้างกาย ลูกก็ได้กลายเป็นพี่น้องหญิงชายกัน พี่น้องหญิงชายต้องไม่ช้องแหวะในกิเลส ด้วยการจดจำพ่อและกลับมาบริสุทธิ์ ลูกจะกลายเป็นนายของโลกว่าได้มีการอธิบายแล้วว่าหากลูกพ่ายแพ้มา ยา ลูกก็ต้องลุกขึ้นมาอีกครั้งและอยู่อย่างตื่นตัว ยิ่งลูกอยู่อย่างตื่นตัวมากเพียงไรก็จะได้รับประโยชน์มากตามนั้น มีกำไรและขาดทุน มีผลกำไรถึงครึ่งหนึ่งของวงจรและอีกครึ่งหนึ่งของวงจรในอาณาจักรของราวันเป็นการขาดทุน มีปัญหา ชัยชนะคือ กำไรและการพ่ายแพ้คือ การขาดทุน ดังนั้น ตรวจสอบตนเอง ด้วยการจดจำพ่อ ลูกๆ ก็จะมีประสบการณ์ของความทุกข์ ผู้อื่นเพียงแค่ร้องเพลงนี้ แต่ก็ไม่ได้เข้าใจสิ่งใดเกี่ยวกับสิ่งนั้น พวกเขาทำทุกสิ่งโดยที่ไม่ได้มีความเข้าใจว่าเพราะเหตุใด ลูกไม่ได้ทำการกราบไหว้บูชา ฯลฯ อีกต่อไป แต่ลูกนั้นยังร้องสรรเสริญ คำสรรเสริญของพ่อผู้เดียวที่นั่นไม่มีอะไรเจือปน พ่อได้มาและสอนลูกๆ ด้วยตนเอง ลูกไม่จำเป็นต้องถามคำถามใดๆ คงอยู่ในสำนักของวงจรและเข้าใจว่าลูกเอาชนะมาอย่างไรและพ่ายแพ้อย่างไร พ่ออธิบาย: หากลูกพ่ายแพ้ในเวลานี้ ลูกก็จะมีประสบการณ์ของการถูกลงโทษ 100 เท่า พ่อพูดว่า: อย่าได้ทำให้เกิดการประณามสักทูล มิฉะนั้นแล้ว ลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพได้ นี่คือการที่แท้จริงของการกลับมาเป็นนารายณ์ที่แท้จริง ไม่มีใครอื่นรู้สิ่งนี้ พวกเขาได้แยกเรื่องราวของกิเลสออกจากเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริง กิเลสนี้เป็นไปสำหรับการกลายเป็นนารายณ์จากมนุษย์ พ่อพูดว่า: พ่อบอกเรื่องราวของการกลายเป็นนารายณ์จากนายธรรมดาให้แก่ลูก สิ่งนี้เรียกว่ากิเลสพร้อมกันกับเป็นเรื่องราวของความเป็นอมตะ เพียงพ่อเท่านั้นที่ให้ดวงตาที่สามแก่ลูก ลูกรู้ว่าเมื่อลูกกำลังจะกลายเป็นเทพ ลูกต้องมีคุณธรรมเหล่านั้นด้วยเช่นกัน ลูกรู้ว่าไม่ได้มีสิ่งใดเลยในโลกนี้ที่คงอยู่ตลอดไป เพียงชีพบาบาเท่านั้นที่มั่นคง; ทุกคนอื่นต้องลงมา ท่านมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันนี้เท่านั้นเพื่อที่จะพาทุกคนกลับบ้าน ลูกต้องการใครบางคนด้วยเช่นกันที่จะพาดวงวิญญูณของโลกเก่านี้ไปสู่โลกใหม่ ทั้งหมดเหล่านี้คือความลับของละคร พ่อมาและทำให้พวกเราบริสุทธิ์ ไม่มีผู้มีร่างกายใดสามารถเรียกได้ว่าเป็นพระเจ้า พ่ออธิบายว่าในปัจจุบันปีกของดวงวิญญูณทั้งหมดได้หักลง พวกเขาจึงไม่สามารถบินได้ พ่อได้มาเพื่อที่จะให้ปีกของความรู้และโยคะแก่ลูก บาปของลูกจะถูกเผาด้วยพลังโยคะของลูกและแล้วลูกก็จะกลายเป็นดวงวิญญูณบุญเหล่านั้น อย่างไรก็ตามก่อนอื่นใดลูกต้องทำความเพียรพยายาม พ่อจึงพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอและเก็บบันทึกการจดจำระลึกถึงของลูกไว้ ผู้ที่บันทึกของพวกเขาดีก็จะเขียนบันทึกของพวกเขาและจะมีประสบการณ์ของความทุกข์ที่ยิ่งใหญ่ด้วยเช่นกัน ถึงแม้ว่าลูกจะทำความเพียรพยายามอื่นๆ ทุกประการ แต่ไม่ได้เขียนบันทึก ลูกนั้นก็ไม่สามารถเติมตนเองด้วยพลังโยคะได้ ลูกได้กำไรมากมายด้วยการเก็บบันทึก พร้อมกันกับบันทึกนี้ ลูกต้องจดประเด็นความรู้ลงไปด้วยเช่นกัน ลูกต้องเขียนบันทึกว่าลูกได้ทำงานรับใช้มากเพียงไรและอยู่ในการจดจำระลึกถึงเป็นเวลานานเพียงไร ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมากที่ในเวลาสุดท้ายจะไม่มีการจดจำสิ่งใดอื่นเลย ทำความเพียรพยายามในเวลานี้ ผู้ที่คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญูณเพื่อที่ลูกจะกลายเป็นดวงวิญญูณบุญ อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ไตรตรอมมหาสมุทรแห่งความรู้ในสันโดษ คงอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง เอาชนะมายาและไปถึงสภาพอยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก
2. ขณะที่กำลังให้ความรู้แก่ใครก็ตาม สติปัญญาของลูกต้องรักษาสำนึกว่า: ฉันทวงวิญญูณกำลังให้ความรู้แก่ดวงวิญญูณพี่น้องของฉัน ลืม นาม รูปและร่างกายของทุกคน ถือสัตย์ปฏิญาณของความบริสุทธิ์ กลับมาบริสุทธิ์ และกลายเป็น

เป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งและยิ่งใหญ่ผู้ที่กลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้ตลอดเวลาด้วยวิธีการของโยคะที่ต่อเนื่อง

ผู้ที่เป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ทุกวันนี้มีชื่อเช่น “อคันด์ อนันด์” ฯลฯ แต่เป็นลูก ผู้ที่ “อคันด์” (ตลอดเวลา, อย่างต่อเนื่อง) ในสิ่งใดๆ อคันด์ในปิตุสุข อคันด์ในความสุข อย่างไรก็ตาม ลูกต้องเพียงไม่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของมิตรใดๆ เมื่อลูกเห็น หรือได้ยินสิ่งใดเกี่ยวกับข้อบกพร่องของผู้อื่น จงมีทัศนคติของ “ไม่สนใจ” ต่อสิ่งนั้น และด้วยคุณสมบัติพิเศษนี้ ลูกจะกลายเป็นโยคีที่ “อคันด์” ผู้ที่เป็นโยคีที่ “อคันด์” กลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้ตลอดเวลา ลูกเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่มากจนกระทั่ง เป็นเวลาครึ่งวงจร ลูกมีชีวิตอยู่ในรูปที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้ และเป็นเวลาครึ่งวงจร ภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตของลูกได้รับการกราบไหว้บูชา

คติพจน์: สติปัญญาที่สูงส่งคือพื้นฐานของพลังของความเยียบสงบ

*** โอม ชานติ ***

การบ้านพิเศษที่จะมีประสบการณ์สภาพอะแวกในเดื่อนอะแวกนี้

เพื่อที่จะมีประสบการณ์สภาพอะแวกอย่างสม่ำเสมอ จดจำว่า: เราต้องขับไล่ปัญหาไปให้ไกลห่าง และนำความสมบูรณ์พร้อมเข้ามาใกล้” สำหรับสิ่งนี้ เราต้องไม่มีความไม่ระมัดระวังเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยของการใช้ชีวิตของพระเจ้า แต่มีความไม่ระมัดระวังต่อกฎเกณฑ์การใช้ชีวิตที่เป็นปัสจร้ายและมายา เฝ้าดูหน้ากับปัญหาต่างๆ และปัญหาจะจบสิ้น